

VISI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III PŽ 60/78-2
od 2.VI 1978.

Vijeće: Jaroslav Chour, mr Veljko Vujović, prof.dr Branko Jakaša

Čuvanje broda - Plaćanje naknade za čuvanje - Čuvar ima pravo na naknadu za čuvanje broda i nakon otkaza ugovora o čuvanju sa strane ostavitelja, ako ostavitelj odbija preuzeti brod - Medjutim da bi imao pravo na ovu naknadu mora se starati o brodu - Ukoliko je brod zbog nestaranja sa strane čuvara propao, čuvar nema pravo na naknadu za čuvanje

Tužitelj je korisnik marine, a tuženi je osoba koja je tužitelju predala na čuvanje oštećeni brod nepoznatog vlasnika. Za vrijeme trajanja ugovora o čuvanju tuženi je uredno plaćao ugovorenu svotu za čuvanje broda. Medjutim, tuženi je otkazao ugovor i prestao plaćati naknadu za čuvanje, ali na tužiteljev zahtjev nije htio preuzeti brod. Na temelju ovog činjeničnog stanja tužitelj zahtijeva od suda da tuženoga obveže na plaćanje čuvarine i nakon otkaza ugovora o čuvanju.

Prvostepeni sud je nakon izvedenih dokaza i provedene rasprave donio presudu kojom je u cijelosti obvezao tuženoga (ostavitelja) da plati tužitelju (čuvaru) iznos od 4.050 spp. Prvostepeni sud ističe da iz isprava priloženih spisu i iskaza svjedoka, kojemu vjeruje, proizlazi obveza tuženog na plaćanje utuženog iznosa.

Ostavitelj - tuženi pobija žalbom prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da se ista preinači, ili podredno ukine.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Drugostepeni sud je žalbu uvažio i preinačio prvostepenu presudu na način da je odbio tužbeni zahtjev iz sljedećih razloga:

Prvostepena presuda donesena je bez bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Medjutim, prvostepena presuda je iz izvedenih dokaza izvela netočan zaključak (čl.373, st.1, t.2. ZPP), pa je stoga pogrešnom primjenom materijalnog prava obvezala tuženog ostavitelja na plaćanje utužene naknade tužitelju - čuvaru.

Naime, prvostepeni sud pravilno u principu uzima da bi postojala obveza ostavitelja platiti čuvaru naknadu za čuvanje broda i poslije prestanka ugovora o čuvanju broda, pod pretpostavkom da je brod doista uredno i čuvan, odnosno sačuvan. Ovo stoga, što ostavitelj nije htio nakon isteka roka o čuvanju preuzeti brod, pa je stoga čuvar kao savjestan privrednik morao čuvati brod do daljnjeg, tj. do predaje carinarnici, koja je brod prodala na javnoj dražbi.

Medjutim, iz isprava u spisu i iskaza svjedoka, kojemu prvostepeni sud vjeruje, izričito proizlazi da nakon otkaza ugovora od strane ostavitelja, čuvar - tužitelj nije više brinuo o brodu, pa su s broda zbog toga pokradeni razni dijelovi i oprema, i da je zbog neispumpavanja vode iz broda na kraju brod i potonuo u more. Prema tome, nema govora o čuvanju stvari za koju se traži naknada za uslugu čuvanja, pa dosljedno tome ni nema obveze ostavitelja platiti čuvaru naknadu za čuvanje broda, te zbog toga postaje neodlučnom i okolnost što ostavitelj nije preuzeo brod nakon prestanka ugovora o čuvanju.

Iz iznesenih razloga valjalo je uvažanjem opravdane žalbe tuženog pobijanu presudu preinačiti, temeljem čl.373, st.1, t.2. ZPP-a, te tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti.

V.V.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD, Rijeka

Rješenje br.II P-1217/77-4
od 20.XII 1977.

Sudac: Pave Dević

Dostava tužbe zapovjedniku broda - Zapovjednik broda je ovlašten primiti tužbu u postupku protiv brođara samo u slučajevima ako su pravne radnje potrebne za izvršenje putovanja - Ne smatra se pravnom radnjom potrebnom za izvršenje putovanja tužba koja se odnosi na naknadu štete na teretu pa i u slučaju da je šteta mogla nastati za vrijeme prijevoza brodom na koji se odnosi dostava tužbe, ali prilikom ranijeg putovanja - Ova tužba bi se mogla dostaviti zapovjedniku samo u slučaju ako bi sud istovremeno na tužiteljev prijedlog izdao i privremenu mjeru zaustavljanja broda

Podneskom od 15.XII 1977, tužitelj (Česka Statni, Pojištovna, Praha, ČSSR) je preložio da se tužba dostavi na ruke zapovjednika broda "Al Birouni" za vrijeme